Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

BRALNO DRUŠTVO pri sv. Ani[illegible]

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede opoludne.

Štev. 24. V Mariboru, dne 13. junija 1901. Tečaj XXXV.

Slovenjebistriško katol. politično društvo.

Slov. Bistrica, dne 12. junija.

Dne 9. t. m. smo dobili, česar smo že dolgo težko pogrešali, katoliško političnо društvo za slovenjebistriški okraj. Dosedaj smo bili navezani na najbolj nedelavno spodnještajersko političnо društvo, to je mariborsko politično društvo, katero nas je povabilo vsakokrat točno ob volitvah v Maribor, da smo tam v narodni udanosti izvedeli imena poslanskih kandidatov, za katera nam je potem trebalo iti v boj. Da pa bi se to društvo brigalo kaj za občinske ali okrajno-zastopne volitve, za gospodarsko organizacijo, ali vsaj za narodno probujo v našem okraju, o tem ni bilo nikdar ničesar slišati. No, hvala Bogu, odslej imamo prosteroke, dne 9. t. m. smo si ustanovili za slovenjebistriški okraj lastno katoliško-političnо društvo.

Zborovanje se je vršilo v gostilniških prostorih g. P. Novaka. Zbranih je bilo nad 150 kmetov iz vseh župnij slovenjebistriškega okraja. Predsednik pripravljalnega odbora g. Martin Medved otvori zborovanje, prisrčno pozdravi navzoče ter navede na kratko razloge, vsled katerih se je ustanovilo političnо društvo.

Besedo dobi zastopnik kranjskih kmetov v državnem zboru gosp. poslanec Ivan P. Vencajz. Govoril je o potrebi in namenu katoliških političnih društev in politiške organizacije sploh. Tudi na Štajerskem so začeli vstajati nasprotniki naše vere ter se pridružili onim starim nasprotnikom slovenskega štajerskega ljudstva, ki hočejo iztrgati Slovencem iz src njih narodni čut, iz rok pa narodno posestvo. Proti tem sovražnikom je potrebno političnega društva, ki bo skrbelo za slovenjebistriški okraj, da ostane zvest staremu slovenskemu geslu: Vse za vero, dom, cesarja!

Govornik je bil že ob nastopu živahno pozdravljen, med govorom so navzoči večkrat glasno odobravali njegove besede in mu ob koncu izrazili svojo zahvalo s trikratnim krepkim »živio«!

Kot drugi govornik nastopi gosp. prefekt A. P. Korošec iz Maribora. Od vseh strani se vsiljujejo dandanes slovenskemu kmetu prijatelji, ki mu hočejo priboriti boljšo bodočnost. Na Spod. Štajerskem se ponujajo kmetu kot rešiteljice nemškutarska, liberalna in naša stara slovenska krščanska stranka. Nemškutarska stranka, ki ima v »Štajercu« svoje glasilo, služi imenom nemških trgovcev in nemških uradnikov, kmetu je le toliko prijazna, v kolikor ga potrebuje. Liberalna stranka, zanešena v poslednjem času s Kranjskega k nam, napada cerkev in cerkvene osebe ter razdira in blati vse, kar služi v gospodarsko okrepitev našega ljudstva. Njeno geslo »kmet naj kmeta vodi« je le slepilo, kajti v šmarskem okraju vodi liberalce ljubljanski policijski uradnik in neki študent, v gornjegrajskem okraju pa jungovsko-liberalni učitelji, ki hočejo imeti »šolo prosto od cerkve«. Tretja stranka je naša stara krščanska slovenska stranka, ki je dosedaj vodila spodnještajersko slovensko ljudstvo pod geslom: vse za vero, dom, cesarja. Dobra stranka, toda z ozirom na nove razmere in nove toke v našem spodnještajerskem političnem življenju se bo morala preosnovati. Več življenja bo moralo priti v njo, in to ji lahko vlije le vodstvo z jasnim političnim načrtom, a mora se brigati tudi z večjo vnemo za večino spodnještajerskega ljudstva, za kmečko ljudstvo, ter mora torej z vso odločnostjo nastopati kot krščanska sloven. kmetska stranka. Govornik sklene med burnim odobravanjem: Bog živi tako stranko!

Nato so se storili enoglasno nekateri jako važni sklepi. Obsodila se je pisava »Štajerca« ter priporočil »Naš dom«. Izrekla se je obsodba onim rodoljubom in društvom, ki napadajo »Naš dom«. Ker vlada hoče nastaviti v Slov. Bistrici nemškega, slovenščine neveščega adjunkta, je zborovanje temu ugovarjalo ter zahtevalo slovenskega adjunkta. Zahtevalo se je, da se proti liberalni in nemškutarski kmetski zvezi ustanovi krščanska slovenska kmetska zveza.

Potem se je vršila volitev prvega odbora. Imena odbornikov in besedilo sklepov priobčujemo med raznimi stvarmi. Ko so se še nekateri kmetje n. pr. veleposestnik gosp. Mlakar govorili spodbudne besede, sklene g. predsednik zborovanje.

Politična zaspanost v slovenjebistriškem okraju je torej umrla, Bog živi delovanje novega političnega društva!

Listek.

Kukavica.

Češki spisal V. Kosmák. — Poslov. —k.

I.

Lani sem šel proti koncu meseca junija z logarjem Vostrim v les pogledat. Lezla sva navkreber po pobočju, ki je bilo porasteno z gostim grmičjem. Naenkrat me prime logar za ramo in povzdigne drugo roko kvišku: — Pst! počakajte. Kaj-le je tu?

Dva palčka sta naglo poletavala semtertje in iz grma je bilo slišati glasove: »Sip, sip!« Logar nategne vrat, gleda trenutek napeto v grm ter zakliče: — Bog nam odpusti grehe; ti siromaki imajo zopet kukavico v gnezdu.

— Kako to? — vprašam začudeno.

— No, kaj ne znate tega? Kukavičji rod ne plete gnezda, samica znaša jajca v gnezda majhnih ptičev. Gorje gnezdu, kam je znesla to svoje jajce. Izprva niti ne opazijo stari tega, ker kukavičje jajce ni veliko večje ko njih lastna jajca in ima običajno tudi isto barvo. Siromaki sedijo na njem tako zvesto, kakor na svojih lastnih, in ko se mlada kukavica izleže, krmijo jo kakor svoje lastne. A kmalu se jim odprejo oči. Kukavica žere za tri za štiri ostale in tudi raste tako. Ko nima v gnezdu prostora, se začne vrteti in vrže ostale mladiče enega za drugim ven ter vrišči v enomer: »Sip, sip!« Ubogi stari je ne morejo nikoli do sitega nakrmiti. Ena taka zalega uniči celo gnezdo. Pojdite samo pogledat.

Stopila sva bliže h gnezdu in logar mi pokaže mlado kukavico. Iztegovala je veliko golo glavo, odpirala kljun in gladu kričala. Stara palčka, vsled krika prestrašena, sta nosila, kar so jima dopuščale hitre perutice. En mladi palček je iztegoval in odpiral za kukavico svoj majhni kljunček, dvoje majhnih piščet je ležalo pod gnezdom na zemlji — kukavica ju je izbacnila — a stara se nista zmenila, kakor je bilo videti, ne za ta dva lastna mrtva otročiča, niti za onega lačnega, živega — nosila sta samo tujemu požrešnemu kričaju.

Sam božji naš Odrešenik je jemal iz prirode prilike, prirodo nam je stavil pred oči, da bi o njej kakor v zrcalu gledali sami sebe.

Tudi kukavica, ki znese svoje pogubonosno jajce v ptuje gnezdo, je za nas poučna prilika.

* * *

Ves Zpátkov je bil v radostnem presenečenju. Gospod župan je prišel iz mesta od seje in se je ustavil kar v gostilni. Oči so mu gorele radosti in lice od vina.

— Dobro došli iz mesta, — se mu je klanjal gostilničar. — Kaj zapovedujete, gospod župan?

— Prinesite mi kupico vina, — je rekel občinski predstojnik in šel k mizi, kjer je sedelo nekoliko sosedov. Bil je čokat mož. Na glavi je imel okrogel črn klobuk, za vratom črni svileni robec, siv oprsnik, sivo suknjo in tudi take hlače so mu visele čez visoke črevlje. Kadil je smodko s papirnatim špicom.

— Bog vas živi, župan, — in v pozdrav so privzdignili sosedi klobuke.

— Kaj pa ste prinesli novega? — je vprašal svetovalec Košir.

— No, za današnjo novico pa že smete kaj plačati.

— Kaj vendar je; je tako dobra?

— O gospodje. Take se nisem nadejal, — se je posmehnil župan zadovoljno.

Sosedi so ga zvedavo pogledali in župan je začel pripovedovati: — Mili bratje, šole ne bomo stavili.

— Ne?! — zaklical je prvi svetovalec iznenaden. — In kako to?

— Aha, čudiš se? — nasmejal se je zopet župan. — Mili prijatelj, le samo poslušaj, od začudenja ti bodo oči izlezle! Tako

Rokitanski „v Pesnici“.

To vam je bilo smeha zadnjo nedeljo, ko smo brali na vabilih slov. bauernbunda ptujskega, da priredi ob 3. uri potovalni shod v Pesnici. Saj res, za ljudi mišljenja «slavnega» Rokitanskega bi bilo najbolje zborovanje v Pesnici, da bi vse njihove nazore skupaj odnesla od nas v Dravo in še dalje in bi jih nikdar več ne bilo nazaj med nas.

Kakšno pa je bilo zborovanje pri Fluherju na Pesnici? Ob treh bi se imelo pričeti, pa se je pričelo še le ob ½5 uri. Po dolgem, dolgem čakanju je prišlo kakih 50 mož skupaj. Največ vabil so poslali v Jarenino. Došli so: Anza in Lojz Gornik, Jan. Jager, K. Fleischhacker, Reininger z Ledinekom in še par mož. To je bilo vse. Zato je žalostno vzdihnil oskrbnik Fluherjev: Von Jaring kommt kein Teufel nicht! Lep kompliment za jareninske bauernbundarje! Prav tako; zavedni Slovenci so vedeli, da so pridejo na pesniški shod volkovi v ovčji obleki, ki hočejo slovenskemu kmetu za mrvico minljivih dobrot vzeti najdražjo svetinjo: živo vero v Boga, ki je človeku vir časne in večne sreče. Čakali so na četrti vlak upajoč, da bo jim pripeljal kaj somišljenikov s Št. Ilja, pa ni bilo žive duše. Potrtega srca so pričeli ob ½5 uri zborovanje, ki je trajalo do 6. ure.

Prvi je nastopil znani Zadravec ter pozdravil zborovalce v imenu božjem (!), je pobožno zavijal oči, kakor da bi bili bauernbundarji res sami angelci. Pesek v oči! Govoril je o namenu slov. kmečke zveze kake četrt ure. Njegov govorček je bil edini slovenski.

Za njim je prišel na vrsto baron Rokitanski. Razpravljal je o obilih davkih, ki tlačijo kmeta, našteval premoženje, ki ga neki imajo duhovniki in cerkve. Ostal ni dolgo pri kmečkih zadevah, temveč je kmalu pokazal svoje liberalne rogove s tem, da je na nečuven način začel napadati duhovski stan in pošteno katoliško ljudstvo, ki se drži svoje vere. Rekel je, da duhovniki sicer neusmiljeno stiskajo ljudstvo, si kupičijo premoženje, pa od sebe ne dajo ne vinarja za ljudstvo. Vsak pošten katoličan vé, kaka neresnica je to. On tudi spoštuje duhovnike, pravi dalje, in bi si želel poštenega duhovnika na smrtni postelji (ha, kako pobožen je naenkrat!). Toda kateri so ti duhovniki? Dovolj je, če povem, da je jemal na shode s seboj znanega odpadlega duhovnika Ferka ter ga na shodih hvalil in povzdigoval na vso moč. No, take pa mu privoščimo iz celega srca, drugih res ni vreden. Da ljudstvo posluša glas svojih dušnih pastirjev, se drži svoje vere, to barona najbolj grize. Zato je bil ves ljut na duhovnike, ki se vneto trudijo za časni in večni blagor svojega ljudstva in je izjavil, da klerikalizem nič ne veljaj, naj si bo nemški ali slovenski in da bo slovenski bauernbund napel vse moči, da tudi slov. kmet obrne hrbet klerikalizmu, to je katoliški veri in duhovnikom. Seveda barona jezi, da se naše pošteno ljudstvo še drži od Boga mu postavljenih voditeljev, in je tako zanj med Slovenci še grozdje prekislo. Sicer bi nemški nacijonalci — tak je tudi Rokitanski — radi kar pohrustali Slovence, toda na tem shodu je baron previdno skril zgrabljivost nemškonacijonalnega volka, pa pokazal prizanesljivo ovčjo naravo, češ, njemu so enako dragi slovenski in nemški kmetje. Naposled še je grdo napadel našega poslanca Robiča, češ, da se nič ne briga za kmete, kateri so ga volili, temveč, da vsikdar gre v stran, kadar se v zbornici kaj razpravlja za kmeta. Seveda, tudi to ni res! Še nedavno se je potegnil Robič v državni zbornici za viničarsko šolo pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah, za uravnavo Pesnice, za odpravo vinske klavzule. Ali mar ni to za kmeta?:

Tako je svetlila luč barona Rokitanskega zborovalcem na Pesnici! Tretji govornik je bil črešnjevski Kresnik. Svojo bauernbundarsko modrost je prodajal v nemškem jeziku. Priporočal je navzočim, naj ob volitvah volijo le tistega, ki za plug ali za rog drži, t. j. kmeta. Čudno res, kako da ni vprašal Rokitanskega, je li tudi on držal za plug ali za rog, ko se je z vso silo ponujal kmetom graške okolice za poslanca, pa je k sreči propadel. Tudi je nekaj kvasil, kako bi naj kmetje in meščani skupaj držali. Minili so časi, ko so največji nasprotniki našega ljudstva po južnoštajerskih mestih in trgih imeli popolnoma v oblasti slov kmeta, toda naše kmečko ljudstvo je začelo spoznavati svoje dozdevne prijatelje in jim vedno bolj obrača hrbet. Edino pametno tako! Saj nihče na svetu ni dolžen polniti žepov najbolj zagrizenemu svojemu sovražniku.

Kot zadnji je govoril kratko o gospodarskih rečeh vpokojeni poslanec Girstmajer Francelj.

Tak je bil pesniški shod. Sredi glavnih bauernbundarjev so ga sklicali, pa jih niso zbobnali več skupaj kot 50, to je že smola. In od teh so še bili nekateri iz Maribora in orehovski Bračko. Kake dobrote hoče deliti slovenska kmečka zveza ptujskih nasprotnih nam trgovcev, sedaj vemo. Slovenska kmečka zveza se imenuje in vendar so bili na pesniškem shodu od 4 govorov trije nemški. To vam je prava slovenska zveza! Edino pravo ime za njo je: Nemškutarska kmečka zveza.

Državni zbor.

Začasni državni proračun sprejet.

Štiri leta si je vlada dajala sama dovoljenje, pobirati davke in skrbeti za državne potrebščine, ker državni zbor ni bil delaven. V prvo se je letos za drugo polletje doseglo postavno dovoljenje državnega zbora. Pri tej priložnosti so izrazili zastopniki raznih strank svoje želje, na katere se ima ozirati vlada. Govorniki jugoslovanske napredne stranke (dr. Tavčar), slovensko-hrvatskega kluba (Vukovič) in slovanskega središča (Barwinsky) so izrazili zahteve svojih strank. Dr. Tavčar je sanjaril o zvezi vseh liberalnih slovanskih poslancev ter pristavil: »Avstrija »se ne sme vladati ne v slovanskem, ne »v nemškem, temveč v liberalnem duhu«. To bo toraj sreča za Slovence, če nas bojo nemški liberalci pritiskali na steno, kakor so to delali nad 30 let! Zginulo nas je Slovencev tekom zadnjih desetleti, ko so bili liberalci na kermilu, v morju nemške grabežljivosti brez števila; in dr. Tavčar želi zvezo z našimi narodnimi sovražniki, naj še te peščice Slovencev zginejo po Štajerskem in Koroškem, kar se nas je otelo. Opat Treuenfels je izjavil v imenu nemške katoliške stranke, da njegova stranka je za ravnopravnost vseh narodov v Avstriji; nobeden narod ne sme zavživati nikake predpravice. A ker je Avstrija katoliška država, se ima tudi ozir jemati na katoliško prebivalstvo. Tu je nastal hrup pri prusaških poslancih. Dr. Tavčar pa je zaklical: To je grob Avstrije. Tako toraj. Najtrdnejša vez, ki je združevala in združuje vse avstrijske narode: sv. vera katoliška, bi bila vzrok, da Avstrija propade! Ali zamore mož, ki je priden katoličan, tako govoriti? In zdaj naj še kdo reče, da v Slovencih ni liberalcev? Naj še kdo trdi, da vera ni v nevarnosti?

Minister dr. Körber govori o katoliški cerkvi.

Ministerski predsednik dr. Körber še ni pokazal prave barve, kaj on misli o gonji avstrijskih prusakov v državnem zboru proti katoliški cerkvi. Zadnjič je pa vendar besedo povzel ter rekel, da je katoliška cerkev močna dovolj, da njej tudi zdajšnji boji, ki so se pojavili v Avstriji proti njej, ne možejo škodovati. Ni pa mož izgovoril ni ene besede ne nasproti prusaškim poslancem, ki še vedno

---

torej. Milostljivi gospod haupman mi je rekel, ko sem mu tožil, da te stavbe ne pretrpimo: — Prijatelj, — veste, on mi pravi vedno »prijatelj«, med seboj sva dobra kamarata! — rekel mi je torej: prijatelj, ne bojte se: za to stavbo ni take sile. Brez dvoma vam bo zadostovala vaša enorazrednica. Bil je tukaj včeraj vaš gospod fabrikant Hirš in je omenil, da misli za otroke fabriških delavcev sam lastno šolo postaviti.

Župan je pogledal samozavestno na začudene sosede in se obliznil same radosti, da jih je tako iznenadil.

— Hirš da hoče staviti šolo? — se je čudil cerkovnik.

— Da, in daje tam fabriške otroke zastonj poučevati, — zastonj! — je povzdignil župan prst in primignil z očmi.

— Žid ne da ničesar zastonj —, je rekel cerkovnik odkimaje z glavo. — Verujte mi, gospodje sosedi, v tem je neka zvijača.

— Kaka zvijača?! se je obregnil svetovalec Košir.

— Kaka? — je zganil cerkovnik z ramami. — To lahko vidi slepec. Žid je nemčur in bode zahteval, da bi se otoci v šoli učili nemški.

— Seveda bode zahteval! — mu je pritrdil predstojnik zasmehljivo. — Mislite, da jaz tega ne vem, vi modrijan? Rekel mi je to takoj v mestu neki župan in napravil celo pridigo, da tega ne smem dovoliti, da bi bila večna sramota, če bi se vgnezdila v naši občini nemška, niti ne vem kako jo je imenoval — zdi se mi, da šulferajnska šola.

— Povedal vam je sveto resnico, — je rekel cerkovnik.

Župan je pihnil iz špica dogorek in potegnil iz naprsnega žepa pipo: — Zdaj pa si zapušim zopet iz fajfice, ta še vendar najboljše diši.

— In kaj ste rekli onemu županu? — je vprašal Košir, se oprl z obema laktoma ob mizo in gledal županu zvedavo v oči.

Župan je pokimal z glavo, podavaje gostilničarju steklenico: — Johannes, prinesi mi še kapljico. — No vidiš, rekel sem mu torej: Jaz za svojo občino skrbim in skrbel bi za njo preklicano slabo, če bi ne prijel z obema rokama, kar nam kdo zastonj daje. — Povedal sem mu: — Mi pri nas nismo nikaki bogatini, mi smo siromaki. —

— In kaki, — pristavil je Oboril in udaril prazno kupico ob mizo.

— Jaz pravim, — je nadaljeval župan v svoji razpravi, — mi smo siromaki in veš, kaj je šola? Gospod, šola ni kaka lesena koča in dvorazredno šolo postaviti, to gospod ni noben špas!

Župan je potresel z glavo in namignil z očmi kakor bi hotel reči: Nisem-li modro govoril?

— Sakra, vi ste mu povedali, — je smejal svetovalec.

— In kaj vam je na to rekel?

— Da bi naj prodali kos občinskega zemljišča in se ne uklanjali židu.

— To pa to, prodati še občinsko zemljišče, ko ni treba, — je zaklical Košir. — Hoče-li žid za te berače šolo postaviti — zakaj bi jo stavili mi?

— Ali dovolite, gospoda, — ozval se je cerkovnik.

— Hočete zopet govoriti? — se je zarežal nanj Košir. — Mislite, da imate več razuma ko mi gospodje odborniki?

— No ne, tega ne mislim, — se je izgovarjal cerkovnik, — a tovarničar bi bil primoran tudi na razširjenej šoli davku primerno prispevati, mi pa bi bili vendar gospodje v tej šoli. Dalje.

Smešničar.

Na popotovanju. A: »Zakaj se imenuje štajerski učiteljski časopis ‚Popotnik‘« ? B: »Zato, ker popotuje iz tiskarne v tiskarno.« A: »Torej ti tudi nimaš upanja, da bi ‚Popotnik‘ v Celji ostal?« B: »Nikakor ne.«

objavljajo v zborničnem zapisniku dan za dnevom svoje nesramnosti proti katoliški cerkvi, njenim napravam, njenim naukom itd. Ta mož ne spozna ali noče spoznati nevarnosti, v katero tirajo z vso silo prusaški poslanci celo Avstrijo. Kakor zborničnl predsednik grof Vetter, tako hoče tudi dr. Körber ostati dober prijatelj teh za državo tako nevarnih rovarjev. V tem govoru je pač obljubil dr. Körber, da on ne bo vladal ne proti Nemcem, ne proti kateremu drugemu narodu. Bomo videli.

§§ 59. in 60. obrtne postave.

Kar so želeli manjši obrtniki in trgovci, to so dosegli: §§ 59 in 60 obrtne postave sta se spremenila, čeravno so se tej spremembi silno upirali liberalci in pa socijalnidemokrati. Liberalci, ali kako se zovejo sedaj: naprednjaki, so zastopniki velikih kapitalistov in fabrikantov, katerim ni mar za obstanek obrtnikov in trgovcev. Pošiljali so okrog svoje agente z razno robo, katero so lahko prodajali po hišah na škodo trgovcev in obrtnikov. To se ima zdaj odpraviti. Socijalnidemokrati so pa tudi proti temu, da se pomaga manjšim obrtnikom; kajti oni hočejo, naj vsi ti stanovi propadejo, da se bojo potem vrste socijev pomnožile. Znano je, da so tudi v nemškem državnem zboru najhujše nasprotovali socijalnidemokrati vsem postavam, katere so se predlagale na blagor delujočih stanov.

Kaj pa je s predlogi zastran zboljšanja plač bogoslovskim profesorjem, zastran pokojnine za duhovnike, ki služijo v dobrodelnih zavodih in zastran nagrad za katekete? Predsednik proračunskega odseka dr. Katrein je sklical za 4. junij zvečer ob 7. sejo proračunskega odseka, v kateri naj se rešijo med drugimi tudi zgoraj imenovani postavni predlogi. Prva dva je predložila vlada, poslednjega poslanec Žičkar. Toda ob 8. uri se je začela seja zborničnе seje in samo le nekatere točke dnevnega reda so se rešile; zgornje tri so se preložile do jesenskega zborovanja. Sprejela se je pa postava, vsled katere se zboljša plača državnim živinskim zdravnikom.

Davek na železnične vožnje karte.

Zadnjič ste naznanjali, da se ima vpeljati nov davek na železnične vožnje karte. Na ta način upa vlada dobiti okoli 11 milijonov kron novih državnih dohodkov, s katerimi naj se pokrijejo novi stroški, katere bo imela država vsled tega, ker se imajo zboljšati plače državnim pomožnim uradnikom in pokojnine udov državnih uradnikov itd. Davčni odsek se je s to davčno postavo že pečal, pa sklenil, da se ima v tej zadevi sklepati še le v jesenskem zborovanju.

Železnice nižje vrste.

Zraven velikanskih železnic, katere se imajo zidati v prihodnjih letih, se bo stavilo tudi več železničnih prog nižje vrste. Po dolgosti bojo merile vse skupaj nekaj nad 1100 kilometrov. Ker od teh novih železnic ne pride skoraj nič ne na Štajersko, ne na Kranjsko, so se proti tej krivici pritoževali razni poslanci iz naših dežel: Berks, Pogačnik, Plantan, Ferjančič in Pfeifer. Zahtevalo se je opetovano, naj se dovrši zveza grobelno-hrvatska meja, Polzela-Kamnik, Novomesto-Karlovec, Tržič-Kranj, Trbinje-Št. Janž, potem železnične zveze po Goričkem in Istriji. Pristaviti še moram, da je poslanec Žitnik pri razpravi o novih vodovodih opisoval nujno potrebo, popraviti nekatere kranjske reke in potoke ter izsušiti ljubljansko barje.

Poročilo poljedelskega odseka o kmetijskih zadrugah.

Poročevalec poljedelskega odseka gosp. Povše je izvršil svoje obširno poročilo o potrebi, da se vendar enkrat vpeljajo kmetijske zadruge. Predlagalo se bo, da se ima ta postavni načrt, ki je za rešitev kmetijskega stanu največe važnosti, djati na dnevni red prve seje prihodnjega jesenskega zasedanja. Žal, da se ni sprejela v postavo tudi določba, da se ima v deželah, kjer prebiva več narodov, napraviti za vsako narodnost, posebna kmetijska zadruga. Temu so se upirali Poljaki z ozirom na Rusine. Prejela se je pač resolucija — neka želja — vsled katere naj vlada skrbi za to, da se na raznih, v deželi prebivajočih narodov jemlje ozir in se za vsako narodnost osnuje posebna kmetijska zadruga. Za to resolucijo so glasovali vsi udje odseka, izvzemši koroškega Černika. Ta se gotovo boji, da bi vtegnili koroški Slovenci zahtevati za sebe svojo deželno kmetijsko zadrugo.

Nujni predlog.

V seji 10. junija so izročili poslanci Žičkar in tovariši nujni predlog, naj se dovoli za nekatere občine v Rogačkem okraju: Ranjkovec, Plat in Sv. Trojica državna podpora, ker so bile vsled toče pretečeno leto hudo poškodovane in trpijo zdaj veliko pomanjkanje.

Politični ogled.

Deželni zbor štajerski je sklican za dne 17. junija na zopetno zasedanje.

Italija in trozveza. V italijanskem državnem zboru je radikalni posl. De Marinis ošabno naglašal, da si mora Italija dvakrat premisliti, predno obnovi zvezo z Nemčijo in Avstrijo. Nemčija in Avstrija baje potrebujeta Italije. Italijani pa že dolgo niso bili nikjer tepeni, da se tako širokoustijo.

Nevarnost revolucije v Italiji. Iz Italije so došla poročila, ki poročajo, da je ondi nevarnost splošne vstaje ali revolucije prav blizu in že skoro gotova reč. Delavstvo in splošno proletarijat je na nogah. Organizovana je že po vsej Italiji civilna armada. V Milanu je buknil štrajk zidarskih delavcev, katerega se udeležuje 12.000 oseb. Štrajk se organizuje prav na tihem in še ne nastopa javno. Ali razdeljen je po kompanijah in bataljonih, vsaka kompanija šteje 120 mož. Jednaka organizacija je razširjena po vseh italijanskih večjih mestih, katerim se pridružujejo manjši krogi, zato skrbi živahna agitacija socijalistov. Jeden socijalistični poslanec je rekel: »Mi izkoristimo zdaj svobodo, ki nam jo daje vlada, da zberemo svoje bojne vrste. Dokler bode na krmilu ministerstvo Zanardellijevo, se ne zgodi nič hudega, ako pa bi sledilo Zanardelliju kako drugo ministerstvo, tedaj se vzdigne nad 300.000 delavcev in ubožcev, a to gotovo ne z miroljubnim namenom«. Vsak kdor ni slep vidi, kdo tiči za to civilno armado in upravičena je bojazen, da bode tako organizirano lačno ljudstvo italijansko nekega lepega dne udrlo na Avstrijo, da si tu napolni bisage in pridobi Italiji lepih pokrajin. Našim državnikom treba je biti opreznim. Laško ljudstvo se po teh znamenjih ne bo več dolgo pokorilo laškim diplomatom.

Nemiri v Albaniji. Albanci, podložniki Turčije, nočejo več plačevatl davkov in nobena oblast se jih ne upa k temu siliti. Vzrok te bojazni pred Albanci je, da so izborno oboroženi in da je vsa Italija kakor preplavljena z orožjem. Šele nedavno so dobili po morju novo zalogo pašk. Sumi se, da so jim jih poslali Italijani.

Vojska v Južni Afriki. Soproga burskega generala Bothe je dospela v Evropo in namerava naravnost v London, potem šele na Holandsko in v Belgijo. Ne ve se za gotovo, ali je prišla gospa s kakim naročilom od strani Burov v Evropo, ali pa bo iz lastnega nagiba posredovala za mir. Buri so dosegli v zadnjem času zopet več zmag. Angleška spodnja zbornica je dovolila zopet 380 milijonov frankov za Južno Afriko, v nadi da se vojna kmalu konča in da bo torej večji del te svote služil za prevažanje angleške vojske v domovino. Lord Kitschener, angleški vojskovodja, pa temu nasproti zahteva še 30.000 novih vojakov.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Obsodba klerikalne glave.) »Iščite in bote našli«, ta izrek božjega Zveličarja je povsem resničen. So pa najti izjeme, da človek išče, pa le ne najde. Tega krive so pred vsem razne okoliščine, da ne iščemo n. pr. na pravi način, ali ne ob pravem času, ne na pravem mestu itd. Večkrat pride tudi le na osebo iskalca tako,da prav pod taistimi okoliščinami eden najde drugi pa ne.

Tuintam se rado pa tudi naopak zgodi. Človek najde, česar najti si ni želel. Tako sem nedavno brcal in brcal tako tje v en dan med raznimi pismi iz prošlega stoletja, koje si hranim iz raznih razlogov. Nisem hotel najti kaj gotovega. Dolg čas mi je bil in samo zato sem šel brcat in stikat po nakopičenih pismih manjših in večjih. Man hu? Kaj pa je to? V roko dobim pismo ali skoraj bi rekel zbirko pisem. Bile so s črnorumeno nitjo sešite v eno celoto. Ah, to vam je bilo pismo! Že začetek je bil nekako nenavaden. Vsaj med mojimi pismi, smem reči, nenavaden. »V imenu Njih Veličanstva!« Ali ni to nenavaden začetek? Že vem, to je moja obsodba! Nataknem si očali in berem dalje:[1]) »Dne .... 1900 vršile so se v Leskovcu občinske volitve, tekom katerih prišlo je do razburjenega prepira med strankami, katerih ste bili pred vse dve, namreč klerikalna in pa nemška. Zmagali so seveda Nemci, kar ni malo razkačilo klerikalnih glav, izmed katerih se je eden namreč današnji obtoženec še le 12./8. spomnil, da je bil takrat močno užaljen«. Dalje brati nisem hotel. Skrbno pospravim ta drag spomin, pa odprem drugi predalček z raznimi računi in recepisi kot dopolnila onega pisma. A ni mi dalo miru in spet sem šel ter potegnil na dan prejšnje pismo. Zanimal me je datum in podpis. Evo jih. Ptuj, dne 27. augusta 1900. Dr. Torggler m. p.

Postal sem otožen. Razne misli in razna vprašanja stopajo mi po vrsti pred oči: 1. Ima li sodnik pravico v imenu Njih Veličanstva v takem tonu pisati obsodbo? 2. Od kod jemlje c. kr. sodnik pravico v obsodbi koga pitati s klerikalno glavo? 3. Ali bi ne bil kje kak državni poslanec, ki bi se za mojo obsodbo brigal, kojo mu blage volje prepustim?

Zaupnice občin ormoškega okraja sodniku g. dr. Preskerju. Občinski odbor trga Središče sklenil je v svoji seji dne 31. majnika 1901 sledečo resolucijo: »Mestni občinski zastop ormoški vsprejel je v svoji seji dne 20. majnika 1901 resolucijo, katere ost je naperjena napram c. kr. sodniku ormoškega okraja gospodu dr. Preskerju. Ž njo se na nečuven način predbaciva njemu, kot rojenemu Slovencu, narodno mišljenje, se mu izreka v imenu mesta Ormož nezaupanje, kot sodniku, ter si konečno občinski zastop prepoveduje, da je g. dr. Presker sodnik v nemškem mestu Ormož.

Občinski zastop trga Središče izreka svoje obžalovanje na tem neumestnem napadu občinskega odbora ormoškega, kateremu izvor je iskati le v narodni nestrpnosti ormoških obč. odbornikov ter povdarja ob enem, da je g. dr. Presker vsled svoje objektivnosti in uljudnosti v občevanji s strankami v občinah ormoškega okraja zelo priljubljen, vživa kot c. kr. sodnik popolno zaupanje prebivalstva ter mu tudi občinski odbor trga Središče izreka s tem popolno in neomejeno zaupanje.

Ob enem občinski odbor trga Središče odreka pravico občinskemu odboru ormoškemu, da zahteva odstranitev njemu neljubega sodnika, ker šteje okraj ormoški 33 političnih občin in ni g. dr. Presker c. kr. sodnik mesta ormoškega, ampak ormoškega okraja.

[1]) Opomba uredništva: Naslednje ni šala, ampak gola resnica! Tako se glasi v istini obsodba, izdelana od dr. T. z dne 29. avg. 1900.

Občinski predstojnik se pooblašča, da predloži to resolucijo visokemu c. kr. nadsodišču v Gradcu ter objavi isto v časnikih.«

Enake resolucije sklenile so do sedaj že sledeče občine ormoškega okraja: Obriž, Cvetkovci, Hardek, Runeč, Litmerk, Frajukovci in Pušinci. Občina Obriž imenovala je g. sodnika svojim častnim občanom. Slava zavednim občinam!

Že dolgo ni bilo javno mnenje tako razburjeno, kakor sedaj zavoljo napada ormoških nemških nestrpnežev na sodnika dr. Preskerja. Kolikor se nam javlja, pripravljajo se vse občine, da dajo istemu zadoščenje. Upamo, da bo tudi višja oblast uvidela, da se je ta gonja proti slovenskemu sodniku le uprizorila, da bi se mu užalilo nadaljno bivanje v Ormoži ter bi se prosil na drugo mesto. A dr. Presker je mož, da ostane! Schönererjanski struji, katera si je pridobila nadvlado v občinski hiši mesta ormoškega, ne bode klonil tilnika slovenski sodnik.

Res daleč smo prišli v Ormoži vsled popustljivosti napram narodnim nasprotnikom. Kako bi moglo biti sicer mogoče, da si upa dr. Delpin, ki živi le od slovenskega prebivalstva ormoškega okraja, izreči pri občnem zboru okrajnega zastopa ormoškega nasproti slovenskim zastopnikom, s ponosom o sebi in zastopnikih ormoškega mesta: **„Wir sind Schönerianer“** (mi smo Schönererjanci). In ta mož še **zastopa** nemški viteški red, katerega veliki mojster je **ud cesarske družine** nadvojvoda Evgen. Uverjeni smo, da so o teh čudnih razmerah na najvišjem mestu malo ali nič poučeni. Ravno zaradi tega pa je potrebno, da povemo na vsa usta resnico, čisto resnico.

Oddaljili smo se nekoliko od svojega predmeta. Napad na sodnika g. dr. Preskerja bode vender povzročil, da naše ljudstvo spozna nestrpnost ormoških Nemcev. Ker naši kmetje po imenih ne poznajo odbornikov mestnega občinskega zastopa ormoškega, ki so po večjini obrtniki ter živijo od slovenskih grošev, navajamo iste: Ivan Kautzhamer trgovec z železom, Alojz Martinz trgovec, dr. Delpin odvetnik, Alojz Windisch mizar, Kreps Juri kolar, Marko Bauer gostilničar, Diermayr Otmar trgovec, Adolf Stamén hranilnični uradnik, Franc Munda sodni sluga v pokoji, Franc Baumann trgovec in gostilničar z žganjem, Franc Krajnc tesarski mojster vsi v Ormoži ter Mihalj Trop posestnik na Dobrovi.

Želimo iskreno, da si naši narodni kmetje zapomnijo dobro te gospode odbornike! Prej ali slej se bodo tudi naši »Nemci« morali navaditi, živeti mirno in dostojno med slovenskim ljudstvom.

Iz Slovenjegagradca. (Narodni napredek.) Gotovo si je že marsikateri mislil, kako je kaj s kmetijsko zadrugo v tukajšnjem okraju? Morda je že šla rakom žvižgat? Ali mogoče, da so jo slovenjegraški purgarji pohrustali? Radi bi jo res, pa ima preveč trde kosti. Hočem vam, da boste, dragi bralci, vsi vedeli, kako se nam godi, in kakšni so naši kmetski prijatelji (slovenjegraški nemčurji) tukaj na kratko opisati.

Malo pred veliko nočjo letošnjega leta začela je kmetijska zadruga za Slov. gradec in okolico poslovati v svojih od graščine Rothenthurm najetih prostorih. Kmetje, ki so že dalje časa komaj čakali, so z veseljem začeli deleže vplačevati. Poslovalo se je vsak četrtek in vsako nedeljo. V teku par tednov je število udov narastlo čez 150. Upamo, da prej ko bo leto, bomo imeli gotovo čez 600 udov.

Slovenjegraškim gospodom pa to ni šlo na nobeden način v glavo, da bi kmetje v mesto hodili, pa se svojih prijateljev, ki tako radi trdoprislužene groše v žep shranjujejo, izogibali. Tuhtajo in kaj si zmislijo. Začeli so kmetje svariti, jim v glavo zabijati, da bodo svoje grunte zgubili itd., ako bodo pristopili k zadrugi. Ko pa vse nič ni pomagalo, ker kmetje so se še bolj neustrašeno zadruge prijeli, šli so potlej vodje c. kr. okrajnega glavarstva prosit, naj bi jim vendar on pomagal. To je pa kmete tako razburilo, da so nenadoma zložili 38.000 K in kupili lepo in prostorno Günterjevo gostilno, kjer bode od zanaprej zadruga imela svojo gostilno, skladišča itd. Tako se je tedaj naša zadruga postavila enemu naših največjih nasprotnikov pred nos. Imenovati ga sicer nočem, če pa že kdo ravno vedeti hoče, naj pride v Slovengradec in si ta imenitni vis-a-vis sam ogleda. Sedaj imamo torej mi slovenjegraški okoličani enkrat že davno potrebni narodni dom, kjer se bodemo lahko ob vsakem času zbirali. Želeti je samo, da se sedaj vsak okoličan in rodoljub vselej, kadar ga različni opravki privedejo sem, spomni starega gesla, ki pravi: Svoji k svojim! in: V slogi je moč!

Zadružnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naši deželni poslanci so imeli včeraj zaupno posvetovanje v mariborskem Narodnem domu. O čem so se posvetovali in kaj so sklenoli, je tajno.

Slovenjebistriško katoliško politično drdštvo si je izvolilo naslednji odbor: načelnik Jožef Onič, kmet v Hošnici, načelnikov namestnik Martin Medved, župnik v Laporju, tajnik Franc Mlakar, kmet v Hošnici, blagajnik Karl Stupan, zidarski vodja iz Razgorja. Sklepi, ki so se vsprejeli na društvenem zborovanju se glasijo: 1. Na ustanovnem shodu Slov. Bistr. kat. pol. društva zbrani kmetje najodločneje obsojajo tudi slovenske liste, ki so nemškutarskega «Štajerca» hvalili, «Našega Doma» pa ne priporočajo. — 2. Na ustanovnem shodu kat. pol. društva zbrani kmetje pozdravljajo z veseljem misel, da se ustanovi na Sp. Štaj. krščk. kmečka stranka in vodstvo, ki bo dajalo smer spodnještajerski politiki. — 3. Ker so se baje storili koraki, da se pri okrajni sodniji v Slov. Bistrici nastavi nemški sodni pristav, zbrani kmetje obsojajo tako ravnanje in zahtevajo od pravosodnega ministarstva, da nastavi slovenskega uradnika v popolno slovenskem okraju. — 4. Zbrani kmetje in volilci zahtevajo od svojih poslancev, da se vendar enkrat združijo v eden klub.

Imenovanje. Pravni praktikant pri okrajni sodniji v Celji gosp. Rudolf Potočnik imenovan je avskultantom ravnotam.

Iz Ormoža. Zaupnice g. sodniku dr. Preskerju, kakor smo jo priobčili o trgu Središče, sklenile so nadalje sledeče občine ormoškega okraja: Jastrebci, Brebnovnik, Savci, Koračice, Vitan, Bratonečice, Trnovci, Lahonci in Hum ter so vposljala občinska predstojništva dotične resolucije c. kr. dež. nadsodišču v Gradcu. Odločen in pošten odgovor dobili so ormoški nemškutarji do sedaj že od 19 občin.

Notar v Šoštanju je postal g. Vinko Kolšek, dosedaj notar v Ložu na Kranjskem. Svojo službo nastopi dne 16. t. m.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so čč. gg. Jakob Cinglak, dosedaj provizor v Št. Petru v Sav. dolini v Vojnik, Anton Kolarič, kapelan v Vojniku k Sv. Magdaleni v Mariboru.

Od Zidanega mosta. V sredo pred Božjega Telesa praznikom užgala se je blizo »Zoreta« nasproti Radečam hosta od isker, ki so tje naletele od mimogredočega hrvatskega vlaka in je pri zdajšnji grozni suši dolgo gorela. — V četrtek popoldan zgorelo je v Šarni peči nad Zid. mostom gospodarsko poslopje in hlev, ogenj je najbrž nastal, ko je nek mimogredoči popotnik tje zagnal še goreči ostanek smodke. Pozite torej, kam zaganjate žveplenke ali smodke. — Kakor zvemo, se v Loki nahaja v novejšem času fabrika za umetni gnoj. Da razpečava gnoj, ima dva glavna agenta. Gnoj kidata na duhovnike in cerkev, skladišče imata pa v neki gostilni, ki jo danes nočemo imenovati, pa koje ime prihodnjič objavimo, ako se tudi v tej zadevi ne bode mera našla. Nismo mi, krščanski kmetje, dolžni v javni gostilni poslušati govore, ki so prav za prav že tako prepovedani in po postavi kaznilni. — Na Božjega Telesa je med procesijo nastal tak vihar, da je na Razborju podrl eden altar, ki se je zvrnil v okna blizu stoječe hiše in je šipe popolnoma strl.

Na Studenicah je prišel dne 25. maja fant Kolar Franc med kolesa samostanske žage ter bil takoj mrtev. Dne 27. maja pa je pogorelo gostilničarju Pavlu Sattlerju gospodarsko poslopje; ravno ta dan so imeli gostijo.

Na Resniku pri Zrečah je minolo nedeljo proti večeru strela udarila v prazno šolsko poslopje k sreči brez posebne nesreče. Iskra si je pot odorala po zidu, a ne po novem strelovodu.

Izpit na orgljarski šoli v Celju se ne bo vršil 15. t. m. kakor se je po pomoti v »Slov. Gospodarju« čitalo, temveč 15. julija ali malega srpana, kakor na drugih javnih šolah.

Št. Ilj pri Gradišču. Sprejmite iz naše doline kratko poročilo. Naznanjam vam, gospod urednik, kako so se izvršile volitve občinskega odbora dne 30. maja. Pristaši nemškutarskega ptujskega »Štajerca« so hoteli odstraniti prejšnji občinski odbor, a trezni volilci se niso dali premotiti, vsa agitacija je bila zaman, večina odbornikov so naročniki »Slov. Gosp.«, in upamo, da si bodo županom izvolili odločno narodno-katoliškega moža. Pristašem »Štajerca« pa svetujemo, da nehajo s svojo strastno agitacijo, s katero so naredili že toliko zdražbe. Med nami za njih ni prostora! — Šentiljski.

Razuzdanim in nemškutarskim mladeničem! Večkrat smo govorili svojim mladim prijateljem, vrlim, dobrim mladeničem. Danes pa recimo besedo tudi takim, ki niso vrli. Velikokrat se sliši, da so se fantje stepli, ali koga umorili itd. In od kod pride vse to? Od mladeničev, kateri nimajo več vere. Da, le pregola resnica je, da se dandanes nahajajo tudi mladeniči, kateri več ne pomislijo na sveto cerkev ter zametujejo vse kar je svetega in verskega. Ob nedeljah včasih gre v cerkev, ker že mora iti zaradi starišev, se poslanja po kotih ali pa še morda tisto ne, ampak gre v krčme, namesto k službi božji, tam popiva, in še zapije v krčmi svoje poštenje, svojo vero, svojo dobro ime. Ali ni to žalostno? Pregovor pravi: «Pijanec se prej ne preobrne, dokler se v jamo ne zvrne«. Žalibog, da je resnica. Tudi tukaj ob meji Slovenstva je še nekaj mladeničev, kateri več ne pomislijo, kako razuzdano živijo. Stariši pa doma grenke solze točijo za svojimi zabredlimi sinovi. Ali to še ni vse. Nekateri mladeniči tudi že več ne pomislijo, da so rojeni Slovenci, da so bili prvi glasi mili in gladko doneči, slovenski. Naša mila domovina pač z žalostjo gleda na svoje zabredle sinove, pač pa vidi, da naš slovenski narod se ne bi bojeval, — če bi bila sila — tako za svojo domovino, kakor burski narod sedaj odbija navale oholih Angležev. Mladeniči, kateri ste že tako daleč prišli, da ste se potujčili, vas obžalujemo, kateri pa še se mislite potujčiti, vi še niste zgubljeni. Ah, pristopite k nam slovenskim mladeničem, da nas bo še večje število, kateri se bomo borili za narodni obstanek. Mi slovenski mladeniči pa delajmo na to, da bodo naši tovarši, mladeniči postali boljši, zapustili krčme, pristopiti rajše k našim bralnim društvom. Veste, predragi mi slovenski mladeniči, kaj že pregovor pravi: «Besede mičejo, zgledi vlečejo». Delajmo tako! Vse za vero, dom, cesarja! Otmimo, kar se še oteti da. Eden.

Ogenj v ljutomerski cerkvi. Pretečeni petek je bil žalosten dan za celo ljutomersko župnijo. Ob 10. uri dopoldan se je zaslišalo kričanje: «cerkev gori». In resnično.

Že so cele orglje v plamenu. Velikanski plamen se razširja od kora po srednji ladiji na oboku proti velikemu altarju. Iz oboka že padajo razbeljeni kosi ometa na tla. Ljudje jočejo, kričijo pa tudi delajo. Oni pograbijo bandera, tabernakelne, podobe svetnikov iz altarjev, z eno besedo vse, kar se da odtrgati in odnesti — vsak se trudi, vsak hoče nekaj rešiti. V 10 minutih je cerkev prazna. Vročina v cerkvi je neznosna. Požarna bramba se zamore le z naporom vseh sil približati ognju ter začeti od dveh strani gasiti. V sredini cerkve na oboku je precej velika zračna luknja. Les, ki jo pokriva je že v plamenu. Plamen se vzdiguje pod streho. Trije trami pod streho že gorijo. Le nekaj trenutkov še in streha bi bila v ognju in ž njo tudi zvonik in brez dvoma tudi sosednja poslopja. V tem odločilnem trenutku gre požarnik Lukner iz Ljutomera v smrtni nevarnosti v najhujšem dimu in vročini na cerkveni obok, pomeče goreče deske skozi zračno luknjo v cerkev ter jo pokrije z železnimi vratami. Koj za njim prineseta dva druga moža vodo in s to pogasijo že goreče trame. V kratkem času potem pogasijo požarne brambe ogenj. In kakšna je zdaj, poprej tako lepa župniška cerkev v Ljutomeru?! Orglje so do tal pogorele. Iz oboka srednje ladije je omet popolnoma odpadel; namesto prejšnih lepih slik se vidi le gola opeka. Slikarija cele cerkve je uničena. Cerkev je uradno zaprta. Pri službi božji, ki se je opravljala v nedeljo v Florjanovi kapeli, so ljudje na glas jokali. In kdo je to veliko nesrečo povzročil? Skoraj brez dvoma hudobna roka. Škoda znaša čez 20.000 K.

Knjižica za mesec junij, naslovljena »Obljube presv. Srca Jez.«, ki se je pred 9 dnevi priredila v II. izdaji, je že zopet pošla v teku enega tedna. Zdaj se je že zopet predelala in popravila in se danes zopet tiska. Jutri se začne razpošiljati. Knjižico že priporoča samo to, da se je je v kratkem času razprodalo 8000 izvodov. Naroča se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Komad stane 10 v, s poštó 14 v, 100 skupaj pa s poštnino vred 8 kron.

Iz sodne dvorane. Pred mariborskim porotnim sodiščem je bila dne 10. junija Mima Ribič iz Gornjega Korena radi zatajitve poroda obsojena na dva meseca ječe. Dne 11. t. m. je bil Franc Bratuša iz Majšperga, ker je svojo lastno hčerko zadavil in spečeno deloma pojedel, obsojen na smrt. Njegova žena je bila obsojena na tri leta težke ječe. Dne 12. t. m. je bila Treza Holc iz Čage, ker je svojo hčerko zadavila, obsojena na smrt.

Iz Celja. Pretekli ponedeljek podrl se je zid pri skladišču železne trgovine «Merkur» vsled preobilne teže železa ter se prevrgel z veliko množino železa na ulico. Neki vodnjak v bližini je popolnoma razdrt, druge nesreče ni.

Celjani in plavice. Piše se nam: Celjski Nemci so letos zopet zelo marljivi — v trebljenju »nemškega« plevela iz naših polj. To je zelo hvalevredno in le želimo njim, da nazadnje še sami sebe iztrebijo iz slovenskega Celja. — Pri tem prihaja nam na misel šaljivo vprašanje: V čem sta si podobna plavica in nemčur? Odgovor: oba sta plevela naše domovine, oba pa tudi služita v prusofilske namene.

Nove razglednice je izdal z geslom »Kje dom je moj« g. Janko Trošt v Trstu. Na razglednici so slike Ljubljane, Trsta, Gorice, Novega mesta, Celovca, Celja, Maribora. Te slike naj predstavljajo slovensko domovino. Razglednice so lepo izdelane.

V Konjicah so na praznik R. Telesa obhajali Nemci «Folksfest». Iz Celja so prišli v obiske privrženci gibanja «proč od Rima», ki se v Celju niso hoteli udeležiti procesije. Frankfurtarice so jim vihrale v pozdrav raz nekaterih konjiških hiš. V občno začudenje se je udeležila tega volksfesta rodovina kneza Windischgraetza.

V Slov. Gradcu je prodal g. Avgust Günther svojo hišo in gostilno slovenski zadrugi. Nemci ne vedo, na koga bi se bolj jezili ali na Güntherja ali na zadrugo. Pomagalo pa ne bo nič, naj se jezijo na kogarkoli. Prečitaj še naš dopis iz Slov. Gradca!

Iz Dobrne: Od 2. do 10. junija obhajal se je sv. misijon na Dobrni pod vodstvom prč. gg. misijonarjev iz Jezusove družbe: Doljaka, Vrhovca in Žuželka. Vkljub silnemu delu se je vdeležilo sv. misijona prav veliko ljudstva. Obhajnih je bilo 1700. Pa saj je bil ta sv. misijon namenjen tudi sosednim St. Joščanom, ki imajo, odkar so jih vč. g. Hrovat zapustili, dobrnskega župnika za soprovizorja. V najlepšem redu vršil se je sklep sv. misijona, k katerem so tudi prišli preč. gospod dekan dr. Lavoslav Gregorec. Bog daj, da bi trdne sklepe, ki smo jih storili ob misijonu, tudi zvesto spolnjevali! Vč. gg. misijonarjem pa kliče vsa fara: Bog Vam povrni ves Vaš trud in Vašo ljubezen!

Iz drugih krajev.

Laška kraljica Jelena je odločila, naj dobi vsak otrok, ki je prišel isti dan na svet, kot njena princezija Jolanda, od dvora hranilnično knjigo z znatno vlogo. Laški kralj pa je daroval za katoliško cerkev v Cetinju na Črnigori 20.000 lir.

Odličnjaki v stranki „Vsenemcev“. Stranka Vsenemcev, ki ima na Spodnjem Štajerskem pri Nemcih toliko pristašev, ima razne «odličnjake». Eden izmed njih je dr. Ursinn. Le-ta gospod je bil prvi agitator Vsenemcev v Inomostu, ali nekega lepega dne je iz tega mesta izginil kakor kafra, pa ne sam, ampak z ženo nekega poštnega uradnika. Radi tega čina je bil sam «general» Schönerer zelo žalosten. Druga imenitna oseba je urednica Marija Heinclnova v Monakovem. Prej je bila poštarica v Krimu na Češkem. Tu je izneverila denar in je bila sodnijsko z iskovalnim listom zasledovana. Iz Češkega je bežala in je našla službo v uredništvu lista «Odin» v Monakovem. Ta vsenemški list je bil dozdaj uredovan od gospodov Kordona, Lenzera, Kutschere, ki so sedaj ali v ječi ali so morali bežati v Ameriko. Lepa stranka, kaj ne?

Dvojna smrt radi pijanosti in jeze. «Prinesi mi za štirinajst novcev žganja», kričal je neki žganjar na Slovaškem, kjer je žalibog žganjepitje jako razširjeno. Ko žena prinese žganje, zahteva mož, naj mu skuha žena kisle juhe. Kadar on to poskusi, se zareži: «Smrad, pfui!» Žena je namreč med kuhanjem zadremala, med tem pa se je juha nekoliko osmodila. Žena mu odvrne nevoljna: «Ko si pri peči bil, lahko bi si sam juho mešal.» Nato surovi mož udari z roko ženo na usta. Ta je zamižala, nato pa vrnila udarec z gorko ponvo možu po glavi. Ta zgrabi ženo za lase, ali ta se izmuzne, med tem ga pa s koncem od ponve dregne v trebuh in pretrga čeva. «Za sto bogov!» zaupije mož, nato popade sekiro ter leti za bežečo ženo na cesto. Ko jo dohiti, udari jo s sekiro preko glave, da žena omahne. Med tem prihite ljudje, umirijo moža ter vzdignejo ženo. Pomoč pa je bila prepozna. Tretji dan umrje mož za ostrupljenjem krvi, teden pozneje pa žena za pretresenjem možganov. — Kar ne pomagajo opomini, uče glasno izgledi. Varujte se žganja!

Koliko truda ima plesalec! Koliko korakov napravi plesalec ali plesalka v eni noči na plesu, o tem si je letošnjo predpust ubijal glavo neki Amerikanec. Izračunal je, da ako prepleše 20 valčkov, 4 polke in 2 kvadrilji, napravi toliko pota, kakor bi prehodil 12 milj.

Zdravilo zoper jetiko. Iz Buenos Ayres se poroča: Zdravnik dr. Charles L. Villar je iznašel nekak serum, ki je baje do sedaj edino sredstvo, ki pomaga z gotovostjo zoper jetiko. Dr. Villar ni še objavil skrivnosti svojega seruma, pač pa je povabil vse zdravnike v deželi, da naj poskušajo novo zdravilo in naj se o istega velikanski koristi sami prepričajo.

Zabava pri delu. V tvornicah za smodke v New-Yorku v Ameriki delajo večinoma delavci iz Španije, ki so v takem delu zelo izurjeni. Ker so pa bili pri delu jako pridni, dovolili so jim gospodarji v vsakem oddelku po enega čitatelja. Čitatelj sedi na mali mizici mej svojimi tovariši in jim čita na glas, najprej novice iz časopisov, potem jim prednaša važne odstavke iz spisov kakega španskega pesnika. Srečni so ti delavci, ki imajo dobre knjige in dobre smodke!

Človek s krogljo v srcu. Strel v srce provzroča smrt. Le sila redki so slučaji, da bi človek, ki je dobil kroglo v srce, ostal živ. O takem slučaju poročajo iz Amerike. V Cardilonu, v Michiganu, je neki Charles B. Helson že pred štirimi leti dobil pri dvoboju kroglo iz samokresa v srce. Vender je še danes živ. Dolgo niso vedeli, kje da mu tiči krogla. Po iznajdbi Röntgenovih žarkov in na podlagi prodiranja z lučjo v neprozorne stvari se je dal Helson zopet preiskati in pogodili so, da je krogla v srcu in da se pregiblje, kakor se gibljejo mišice. Na to seveda ni misliti, da bi mu kroglo odstranili. Živi pa vendar-le.

Nova nevarnost preti kmetijstvu v zahodni Evropi. Evropska stavbena tehnika hoče se lotiti novega ogromnega dela, sezidati namreč železnico, ki bi zvezala vsa glavna mesta Evrope z Indijo. Prvi korak je že storjen s stavbo anatolske železnice, katero zida nemški kapital in ki veže Carigrad, Smirno in Konijo. Iz Konije pojde železnica ob obrežju Tigrisa do Dijarbekira. Tu bo šla čez zeló rodovitne kraje Mezopotamije in Babilonije. Tako razširjena anatolska železnica bode napravila pristopne bogate premogove rudnike v srednji Aziji, petrolejeve vire v Mali Aziji in sploh celo zeló rodovitno Malo Azijo. Mala Azija čaka obdelovanja, kakor Sibirija, ali ona je rodovitnejša in evropejskemu kmetovalcu nevarnejša, nego cela Sibirija. Po stavbi anatolske železnice bode postala Mala Azija za Evropo druga severna Amerika, a bode nevarnejša, ker Arabcem ob Tigrisu okoli Basare obrodi vsejana pšenica stoteren sad in dve tretjini pridelane pšenice dajejo živini, ker je nimajo kam spraviti in prodati. Samo vprašanje časa je, kedaj pošlje nemški kapital svoje naseljence in svoje železne pluge v le-te rodovitne kraje, ki so večji nego cela Avstrija z Nemčijo vkup. Danes velja v Angori meterski cent pšenice v našem denarju samo 1 gld. 80. kr. In ta pšenica bode veljala po sezidanju anatolske železnice v Trstu 3 gld. 50 kr. Črni in nevarni so oblaki, ki prete našim kmetovalcem!

Društvene zadeve.

Veliki koncert „Športnega društva Maribor“ se zavoljo gostilniških razmer v Narodnem domu ne vrši 16. junija — marveč 7. julija t. l. odbor.

Celjsko pevsko društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m. popoldne izlet v Žalec, kjer bode nastopilo s sledečimi mešanimi zbori: Foerster «Ljubica», Korun «Iz Naroda», Bazin «Križaci na mori», Sattner «Nazaj v planinski raj», dr. B. Ipavec «Molitev iz opere», «Teharski plemiči». — V slučaji neugodnega vremena, preloži se izlet na 23. t. m.

Bralno društvo v Gornji Radgoni ima veselico dne 16. t. mes.

Kmetijska zadruga pri Sv. Trojici v Slov. gor. ima dne 29. t. m. po večernicah veliki shod, pri katerem bodo nastopali govorniki in se bodo vršile tudi dopolnilne volitve v odbor. Natančneje še se bode prihodnjič razglasilo.

Mlekarnica pri Sv. Trojici v Slov. gor. dobro napreduje in so v teku 8 mesečnega delovanja udje donesli 49.661 litrov mleka, za katero se jim je izplačalo 4966 K 10 v. Udje zmiraj pristopajo in je naraslo

njih številе že na 140. Odjemalcev za surovo maslo ima za sedaj dovolj, vendar bode jih v kratkem več potrebovala, kajti vsak dan donašajo več mleka. Opozarjajo se toraj vsi rodoljubi in trgovci na naše pridelke posebno na sir, katerega je velika zaloga in zelo po ceni.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Vid pri Ptuju 8 K, Sv. Marija Magdalena v Mariboru 100 K, Slov. Bistrica 40 K, Sv. Peter pri Radgoni 40 K 18 v, Sv. Lovrenc na Dravskem polju 40 K, Jarenina 112 K, Sv. Ožbalt pri Dravi 7 K, Loka 62 K 24 v, Polenšak 400 K, Sv. Vid pri Ponkvi 21 K, dijaško semenišče v Mariboru 50 K, Sv. Jakob v Slovenskih Goricah 36 K, Sv. Bolfank na Kogu 18 K 72 v, Ormož 10 K 64 v, Sv. Jurij v Slov. Gor. 40 K, Sv. Lenart v Slov. Gor. 18 K 86 v, Buče 12 K 80 v, Fram 10 K, Sv. Jurij na Ščavnici 31 K 66 v, Videm 82 K 70 v.

Kmet. zadruga v Malinedelji je počela s izdelovanjem sira in surovega masla v ponedeljek t. j. dne 10. t. m. Ob enem se vrši občni zbor na dan 17. t. m. kjer se bode pristopnina prih. udov predrugačila in določila. Odbor kmet. zadruge.

Gospod. bralno društvo v Kozjem namerava v kratkem prirediti mladeniško Ciril-Metodovo slavnost in veselico, na katero že opozarjamo danes vse rodoljubne mladeniče, da se je udeležijo v obilnem številu. Katero nedeljo in kako se bode vršila in kakšen bo vspored, se bode že pravočasno naznanilo. Kozjanski mladeniči, le z navdušenjem naprej za benedičarskimi mladeniči.

Cerkvene zadeve.

Vitanje. Pri nas se nahaja človek, kateri blati in napada v nemških časnikih, vse kar je katoliškega in cerkvenega. Ločiti hoče ljudstvo od cerkve in duhovščine. Toda vse mu je zaman. To se je videlo dne 6. junija pri lepi, krasno urejeni Telovi procesiji. Tržani sami in tisoči ljudstva se je udeležilo procesije. Marijina družba žen v ponižni domači noši pohorski, Marijina družba deklet v belih oblekah s prekrasno belo zastavo in Marijina družba mladeničev z okusno izdelanim tronom kipa presv. Srca Jezusa, podporno delavsko društvo, šolska mladina in jezero zavednih, vernih mož zelenega Pohorja je jasno pričalo pobožnost in prepričevalno zavest žive vere v vitanjski župniji. Le oni klevetnik ne miruje. S svojim strupenim peresom razvneti hoče duhove k novim bojem. Če mi po svoje opravljamo bogoslužje, ne zaletujte se v nas, drugače bode vrli Pohorec rekel svoj glasni pssst!

Od Sv. Petra pri Mariboru. Pri nas smo obhajali od 6. do 9. junija lepo jubilejsko pobožnost, katero sta vodila dva čč. gg. lazarista od Sv. Jožefa v Mariboru. Udeležba župljanov je bila vkljub preobilnemu delu na travnikih in vinogradih velikanska. Izborni in temeljiti govori preč. gg. misijonarjev so privabili k zjutranji in popoldanji pridigi toliko poslušalcev, da je bila precej prostorna cerkev vsakikrat do zadnjega kotička napolnjena. Spovednice bile so vsak dan obložene od 4. zjutraj do 8. ure zvečer. Obhajanih je bilo čez 1200 župljanov, tako da so pri tej priložnosti večidel vsi farani opravili sv. jubilejsko spoved in se tako vdeležili popolnih odpustkov sv. leta. Bog plati stotero preč. gg. misijonarjema njuni preveliki trud na prižnici in v spovednici, kakor tudi gg. spovednikom obilo pomoč ves čas jubilejske pobožnosti. Vsa hvala pa Bogu in preč. g. župniku in duh. svetniku, ki skrbe tako po očetovski za dušni blagor svojih ovčic.

Loterijske številke.

Gradec	8. junija 1901.	4, 31, 68, 86, 52
Dunaj	» » »	76, 50, 54, 67, 22

Gumi za cepljenje

pripoznano v resnici najboljši, dobi se po primerno nizki ceni v trgovini s papirjem in galanterijskim blagom

I. N. Peteršič

zraven okrajnega glavarstva

v Ptuju. 334 3—1

Priporočilo.

Cenjeni stariši, botri in botre, kateri želijo **za sv. birmo** birmancem (otrokom) lepo in trpežno vezane **molitvene knjige** darovati, kupijo jih najceneje tudi na tisti dan in tistem kraju, katere pripeljem v veliki izberi seboj ali pa prej dema v moji **trgovini v Ptuju** zraven okrajnega glavarstva ali nemške hranilnice. — K obilnemu nakupu uljudno vabim z velespošt.

I. N. Peteršič.

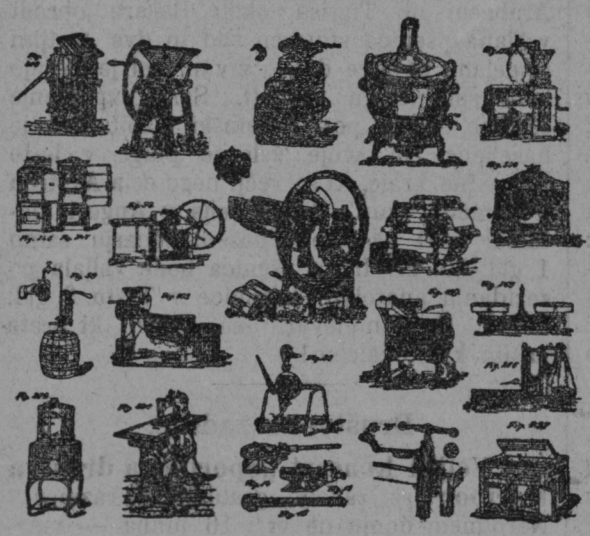

Janez Schindler

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastonj vsakemu cenilnike v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 400 podob različnih strojev in orodja za **poljedelstvo, obrt** in **hišne potrebe.** Cene nižje kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prokupci še iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 4 privileg. lastnik

Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na slovenska naročila se slovenski odgovarja.

Vse po najnižji ceni!

Pöschl-a naslednik

Jožef Melzer

Koroške ul. 5. Maribor Koroške ul. 5.

priporoča svojo veliko zalogo **stekla, kamnov, porcelana, zrcal, okvirov** za podobe in **svetilnice.**

4 **Vse po najnižji ceni.**

Cevnate duše za večno luč po tovarniški ceni so vedno v zalogi.

Vse po najnižji ceni!

Vsaka beseda stane 2 v. Najmanja objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v. Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Lepo posestvo v Gačniku Jareninske fare, vsega skupaj 23 oralov, vse v lepem redu. Več izve se pri Mariji Kovačič, Tegetthoffove ulice štev. 32 v Mariboru. 286 4—4

80% jesihova esenca. 1 liter velja 2 K. Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje bele ali rudeče 80% jesihove esence z 20—30 litrov studenčne vode in izvrsten jesih je gotov. Zaloga pri R. Bračko v Ptuju. 288 10—4

Oltar, 8 m visok, 4 ½ m širok, še močan in okusno izdelan, je na Vranskem po nizki ceni na prodaj. 310 3—3

Hiša z gospodarskim poslopjem v Gornjih Poberžah št. 40, pet minut od šole, (dva vrta, velik sadonosnik, travnik, nekoliko njive, vsega skupaj okoli 3 orale) se proda. Vpraša se pri g. Reibenschuh, gostilničar, Poberš. 321 2—2

Malo posestvo novo zidana hiša št. 67 na Polzeli (Savinska dolina) velik ograjen vrt, ena njiva, jako pripravno za kakega gospoda upokojenca ali za zidanje kake vile, je takoj iz proste roke na prodaj. Več se izve pri lastniku št. 67 na Polzeli p. Celji. 332 2—1

Hiša in vila z vrtom, vodnjakom z izvrstno vodo, za upokojence posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merčun, Maribor, Weinbaug. 23. 3-1

Gostilno proda iz proste roke Lešnik pri Sv. Miklavžu pri Mariboru. 323 1-1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Pomagača in učenca sprejme takoj Jakob Skaza, krojaški mojster v Mariboru, Urbanova ulica št. 2. 336 3—1

Učenec z dobrim spričevalom dovršene ljudske šole (posebno v lepopisju in risanju, ako ima veselje do slikarskega in pleskarskega obrta, se sprejme pod ugodnimi pogoji pri Auguštin Bečela, slikar za hiše v Rušak. 331 3—1

Služba organista in cerkovnika v Laporji je razpisana. Nastopi se lahko 1. julija. Cerkv. predstojništvo. 326 1-1

Kupi se.

Doge za sode, vsakovrstne velikosti in tudi hraste, ki so za to sposobni, kupuje Jožef Hvalec, sodar. Maribor, Tegetthoffstrasse 26. 319 4—2

V najem se da.

Kovačija s stanovanjem vred, tik okrajne ceste, kjer je dosti dela za dva kovača, se da pod ugodnimi pogoji v najem in se tudi lahko s kovačkim delom odsluži. Janez Svetec pod. Varožek, posestnik in krčmar na Ljubečni pri Celju 315 [3]

Na košček sladkorja se po potrebi vzame 20 do 40 kapljic

A. Thierry-jevega balzama. kateri je z zeleno nunsko varstveno znamko in z klobučkovim zatvorom z vtisnjeno tvrdko „**Allein echt**“ previden. Ta balzam prekaša zato vse druge, ker olajšuje in zdravi ravno tako zunanje kakor tudi notranje bolečine. Dobi se skoro v vseh lekarnah. S pošto frankirano 12 majhnih ali 6 velikih steklenic 4 K. Steklenice za poskus s prospektom in imenikom vseh prodajalnic sveta se razpošiljajo proti nakazanju 1 K 20 vin. Naslov: **A. Thierryja lekarna** k angelju varhu v Pregradi pri Rogački Slatini. — Varovati se je pred ponarejanjem in naj se pazi na v vseh državah registrovano zeleno nunsko varstveno znamko. Brezštevila spričeval je na ogled in vsak dan prihajajo še nova k izdelovatelju. 17 25—21

Najlepša in najcenejša darila za sv. birmo

kakor **ure,** vsakovrstna **zlatnina** in **srebrnina**

se dobi pri 316 5—3

Th. Fehrenbach

urarju in optikarju v Mariboru, Gosposke ul. št. 26.

36 ur idoče remontoir ure iz nikelna	od	2·50	gld naprej
srebrne remontoir ure	„	3·50	„ „
srebrne remont. ure z dvojnim pokrovom	„	5·—	„ „
zlate ure za gospe 14 kar.	„	13·—	„ „
srebrne verižice	„	6·—	„ „
zlate verižice za dame 14 karat.	„	9·—	„ „
zlati prstani 14 karat.	„	2·80	„ „
zlate ovratne verižice 14 karat. z križcem ali srcem	„	6·—	„ „
„ „ „ iz douple zlata	„	1·50	„ „
uhani	„	2·50	„ „
Rosskopf ure, zelo trpežne	„	4·50	„ „

Ilustrovani ceniki frankirani.

Slovenska delavnica za cerkveno umetnost!

Tirolsko **Konrad Skaza** Tirolsko

Sv. Urh — Gröden

se priporoča preč. cerkvenim predstojništvom za **prenovljenje cerkvenih del, za preskrbljevanje novih altarjev, lec, rezljanih** (Relief) in **slikanih križevih potov, posameznih podob, kipov** in **križev. Specialist za betlehemske jaslice z 30 rezljanimi podob. od 60 K višje.**

Za vsako poljubno podobo, altarjev in betlehemskih jaslic, pošljem originalne fotografije; za križe pa rezljana razpela na ogled, frankovano vsakemu preč. duhovniku. — Ker pridem v kratkem v slovenske kraje, prosim že sedaj cenj. dopisov, ker si lahko dela osebno ogledam. 243 10—4

◆◆ Naslov je: **Konrad Skaza, St. Ulrich, Gröden, Tirol.** ◆◆

ZAHVALA.

Potrtim srcem nad izgubo ljubljenega, nepozabnega nam brata gospoda

Anton Borsečnika,

bivšega župnika v Gornji Polskavi,

dovoljujemo se tem potom izraziti iskreno zahvalo za vse dokaze srčnega sočutja, za mnogoštevilno in tolikanj častno spremstvo pokojnika na njegovi zadnji poti: pred vsem prečastitemu gospodu stolnemu župniku in dekanu F. Bohincu za častno vodstvo sprevoda in ganljivo slovo; prečastitemu kanoniku in dekanu gosp. A. Hajšeku, ki so opravili zadušnico za pokojnika; vsem prečastitim gg. duhovnikom in učiteljem, ki so prihiteli v tolikem številu od blizo in daleč izkazat svojemu tovarišu zadnjo čast in zapet ganljivo nagrobnico; požarni brambi Polskavski, vsem župljanom, prijateljem in znancem pokojnika, ki so se v tolikem številu udeležili pogreba.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin. 329 1—1

Mozirje, 9. junija 1901.

Franc, Matevž, Helena in **Liza Borsečnik,**

žalujoči bratje in sestre.

Opeka

Kdor si želi kupiti prav dobro ožgano zidno in strešno opeko, naj si je naroči pri **Janez Svetec pod. Varožek** na Ljubečni pri Celju. 314 10—3

IVAN REBEK, ključarski mojster

priporoča svoje najnovejše in najboljše

aparate 307 5—3

za streljanje proti toči.

CELJE Poljska ul. 14. CELJE

G. fu A. Frizzera Trento Južno Tirolsko

veletržec z vinom in posestnik vinogradov

Da našim kupcem ugodno postrežemo razpošiljamo tudi

sodčke z 50 litri in naprej.

Vzorci so vedno na razpolago. 203 15-10

Ravno sem izgotovil veliko množino

nagrobnih kamenov

iz krasnega mramorja v vsaki velikosti, ter jih lahko takoj po nizkih cenah

oddajam

T. F. Peyer

kamnoseški mojster 306 12—

Maribor, Kokoschinegg-Alle (Hilariusstr.)

Chief-Office: 48 Brixton-Road London, SW.

A. Thierry-jevo pravo centifolijo mazilo

je najboljše vlačno mazilo, ima po dobrem osnaženju bolečino olajšujoč učinek in hitro zdravi, odpravi z omehčanjem vsakovrstna vrinjena telesa. — Je za **hribolazce, kolesarje** in **jahače** neobhodno potrebno.

Dobiti je v vseh lekarnah.

S pošto frankirano 2 lončka 3 K 50 v, 1 lonček za poskus proti nakaznici 1 K 80 v razpošilja s prospektom in z imenikom prodajalnic za vse dežele sveta **lekarničar A. Thiery-jeva tovarna v Pregradi pri Rogački Slatini.** — Svari se pred ponarejanjem in se opozarja na zgoraj zaznamovano, na vsakem lončku vžgano znamko. 15 25—22

Organist,

v cecilijanski šoli popolnoma izvežban **želi dobiti službe** v kakem ugodnem kraju na Spodnjem Štajerskem. — Naslov pove upravništvo tega lista pod številko 317. 317 3—2

Ceneje kakor vsaka

RAZPRODAJA

raznovrstnega platna, perila, predpasnikov, kravat itd.

Adolf Wessiak

Maribor, Dravska ulica. 320 3—2

Veliko denarja

do 1000 K na mesec

lahko zaslužijo osebe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). — Natančneje pod: „**Reell 112**“ Annoncenbureau E. Kristoffik, Innsbruck. Postfach 36. 237

Brusni kamni

(o s l e) kranjski izdelek, najboljše kakovosti. 100 kom. 8·— K, 500 kom. 35·— K, 1000 kom. 65·— K, pošilja po povzetji založnik kranjskih kamnov **J. Razboršek v Šmatnem pri Litiji.** 7

Zahvala.

K stoternemu rojstnemu dnevu moje ljube matere Marije Klinc rojene Vodenik, nam je došlo toliko daril, voščil in brzojavov, da nam ni možno se vsakemu posebej zahvaljevat ter se tem potom vsem darovalcem in čestilcem prav srčno zahvaljujem. 327 **Jakob Klinc.**

Vabilo

k

občnemu zboru

kletarskega društva v Ormoži,

reg. zadruge z neomejeno zavezo,

ki se odredi

na nedeljo 23. junija 1901 ob 8 uri predpoldne v pisarni ormoške posojilnice v Ormoži.

V s p o r e d :

1. Poročilo načelnika o društvenem delovanju.
2. Računski zaključek in bilanca za l. 1900.
3. Sklepanje o porabi čistega dobička.
4. Dopolnilna volitev enega člana v nadzorstvo.
5. Slučajni predlogi.

O r m o ž, 10. junija 1901.

Franc Hanželič,
načelnik.

333 1—1

Največja prednost dobrega sočnega mlatilnega stroja

je, da mlatenje z istim lahko izvršujeta **1 do 2 osebi.** S strojem, ki je iz **topovine z osiščem na krogle,** mlati se čisto in **velja samo 50 gl.** (100 K). Opetnim prodajalcem dovoli se odbitek (rabat). Na željo se oddajo stroji tudi na obroke. — **Enoletna garancija.**

Mlatilnice na **vitel** za vodno, parno in konjsko gonilno silo, rezalnico za klajo in repo, čistilnice za žito, stiskalnice za grozdje in sadje, mlini, žage in drobilnice česla, krožne žage itd. Popravila vsake vrste izvršujejo se točno in zelo po ceni. Stroji oddajajo se tudi za poskušnjo pod tem pogojem, ako se tekom 5 dnij voznine prosti vrnejo. 330 3—2

Jožef Pfeifer,

tovarna za poljedelske stroje

v Hočah pri Mariboru.

Ferdinand Stuflesser,

podobar in izdelovatelj oltarjev,

Št. Ulrih-Gröden, Tirolsko

lastnik papeževega častnega križa »Pro ecclesia et pontifice«

priporoča **podobe, altarje, podobe za križev pot,** vse iz lesa.

Ilustrovan katalog zastonj!

241 3—3

G. Ferdinand Stuflesser je za tukajšno župno cerkev napravil dva nova altarja. Cena je za to hvalevredno delo primeroma n izka. Delo priporoča mojstra.

Knez. škot. žup. urad **Sv. Jurij nad Taborom,** 19. apr. 1901.

Fr. Z d o l š e k, župnik.

Testor ego infrascriptus.

Ecclesiae S. Joachimi de urbe Rector, altare et Beatae Mariae virginis simulacrum, quae pro hac eadem ecclesia dominus Ferdinandus Stuflesser de S. Ulrich-Gröden, Tyrol, ligno insculpsit, communi spectantium judicio maxime probata, aucčoris in arte sacra excellentiam prae se ferre, eumque ego libentissime omnibus commendo.

Datum Romae, 1 Martii 1901.

Aloysius Pallolia, eccl. R.

Razglas.

Po predlogu dedičev po dne 12. marca 1901 umrli Alojziji Brugger odredila se je **prostovoljna sodna dražba** zemljišča vl. št. 37. k. o. Gačnik na **26. junija t. l. predpoldan ob 9. uri na lici mesta v Gačniku.** 323 2—1

Posestna pola, zemljeknjižni ekstrakt in dražbeni pogoji leže tukaj na upogled.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru, oddelek VI.,
dne 1. junija 1901.

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4·80 gld. **Benedikt Hertl,** grajščak, **Golič** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri Al. Quandest, gosposka ulica, Maribor.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo. Odgovorni urednik: Ferdo Leskovar. Tisk tiskarne sv. Cirila.